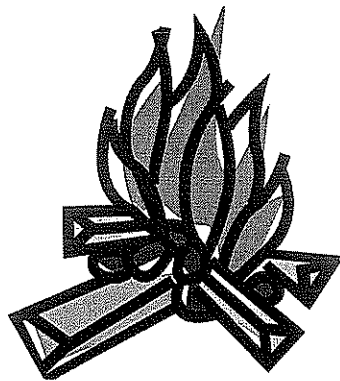

המדורה / אוריאל אופק

חוף הים הומה ורוגש
מלחשת צמרת התומר,
ואנחנו הבערנו אש –
מדורה, מדורת ל"ג בעומר.

למראה להבות המדורה
מירה החבריא לגשת,
ילדים, ילדות, חבורה
של נושאי החיצים והקשת.

וכוכב שזינק וכבה
התעופף מן האש לשמיים
... הכוכב של ימי בר-כוכבא
שעבר והדליק העיניים.

עלון מס' 1443 – 16/5/14

פתיח

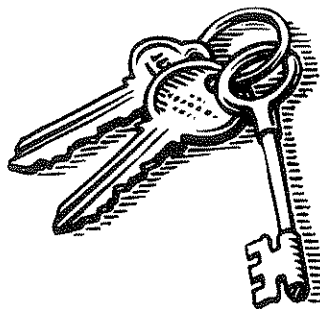
כאוהד וותיק מאד, אם כי לא שרוף, של קבוצת הכדורגל משכונת התקווה, נאלצתי לבלוע בשבוע שעבר את הגלולה המרה של ירידת הקבוצה ליגה, ממש במחזור הנעילה. נכון, בני יהודה של השנה היתה קבוצה כבויה, אנמית, מהוססת, נטולת אנרגיות ונראתה כמו אוסף כשרונות מבוזבזים שרואה את הליגה הולכת ומתרחקת מהם בצעדי ענק ולא עושים דבר כדי להתקרב. קבוצה שבדין מגיע לה לרדת. בעבר חוויתי עם הקבוצה כמה ירידות כואבות שהפכו בתוך שנה למגמת עליה, וגם היום, למרות השבר, אני נשבע להיות האוהד האחרון שיכבה את אור השכונה בליגה ג'. נקווה שראשי הקבוצה ופטרוניה יתעשתו מהר מהלם הירידה וישיבו למועדון המפואר את כמות הרעלי שאיפיינה אותו בשנים עברו, ובתקווה שלא תצטרף לסקציית ירכבי האספנות בו קבורים מועדוני פאר מן העבר כמו שמשון ת"א, ביתר נתניה ונוספים. בני יהודה אחת ולתמיד.

הימים חולפים צייק צייק ואנו או-טו-טו באמצעו של לוח השנה. רוב החגים כבר מאחורינו, הימים מתארכים והגעגוע לחוס הקיץ גובר. לא ברור לי אם זמן הוא משאב שקשור לגיל אבל דומני שככל שמתחם החיים מתקצר, באופן פרדוכסאלי הזמן שלי נוטה לעבור יותר מהר. האם רק אני חש כך? האם גם אתם? מעניין

בלב הסערות הציבורית האחרונות, ובראשן גזר דינו הקשה של ראש ממשלה לשעבר, הקיבוץ ממשיך להתנהל בקצב שלו, ללא שביתות או עיצומים ללא מחאה חברתית, ללא אופוזיציה של ממש למימסד המכהן. ללא. מה זה אומר עלינו כחברה? כישות? כיחידים?

אני עדיין ממתין בכיליון אוזניים להמנון התשעים, לסטיקרים על דש חולצה ולכמה דגלים בכניסה שיאירו את תשעים שנותינו.

שבת שלום ולייג שמח!

אבנרון

משולחנה של היו"ר - סיכום משק 2013

החוב החיצון המשיך לרדת ויתרות המזומנים גדלו.

על פי החלטות קודמות 30% מרווח 'אגדה' - יועברו לקהילה.

תוכנית 2014 - נבנתה בזהירות תוך נסיון לצפות את מגמות השוק.

תוצאות הקהילה - מצביעות על אי עמידה ברמת ההוצאות לעומת התוכנית, כאשר עיקר החריגות זוהו וטופלו במהלך השנה בהם: ענף הכלכלה, החינוך החברתי, הוצאות האחזקה, וההנהלה. גידול בהכנסות הקהילה לעומת התוכנית - קיזוז חלק מהעליה ברמת ההוצאות.

גידול בדיבידנד מ'אגדה' - וקיטון בהחזר ההלוואות והריבית - מביא לכך שהיתרה לחלוקה לחברים ל-2013 גדולה מהמתוכנן, למרות אי עמידה בתכנית הפעילות השוטפת של הקהילה.

תוכנית הקהילה לשנת 2014 התבססה על מספר מהלכים, בהם: צמצום עלויות הכלכלה עם העברת הפעילות לניהול 'נהרא' – (לפי סיכומי החודשים האחרונים המהלך מוכיח עצמו), שינוי שיטת חימום המים (שכרוכה בהשקעה לא קטנה ותתן את פירותיה רק מאמצע השנה) ניהול צמוד של מערכת החינוך החברתי ועוד..

אני רוצה לנצל מעמד זה של הצגת סיכום השנה - ולהוסיף מספר מילים אישיות. בימים אלה אני אמורה לסיים את תפקידי כיו"ר הקיבוץ. תפקיד אותו מילאתי מעל ל-3.5 שנים. שותפים לדרך היו חברים רבים לכולם אני רוצה לומר: תודה !!

ההצלחה העסקית הרצופה של אשדות, גם אם היא צנועה, אינה יד המקרה - היא פועל יוצא של השקעה אינסופית של אנשים רבים העושים ימים כלילות למען היחד המשותף שלנו - גם בתחום העסקי וגם בתחום החברתי.

סוף בעמוד הבא

עם גמר רישום פעולות סוף שנה וקבלת ההחזרים וההנחות מהמערכות האזוריות - מוצג בפניכם סיכום המשק לשנת 2013. הסיכום מבטא את תוצאות הפעילות העסקית של הקיבוץ על כל מגזריו: אגדה, לוג וקהילה.

הנתונים המוצגים בו כוללים נתוני תכנית ובצוע לשנת 2013 ונתוני תוכנית 2014. (השוואה מפורטת עם נתוני 2012 הופיעה בחוברת תוכנית 2014).

בימים הקרובים נוכל לפרסם גם את נתוני בצוע רבעון הראשון של 2014, שנכון לאינדיקציות שבידינו מצביעים על עמידה בתוכניות.

הנתונים ממחישים את התהליכים שעברנו במהלך השנים האחרונות - ובעיקר ירידה בהיקף המכירות והרווח בלוג - לצד עליה בהיקף ההכנסות של המגזרים היצרניים האחרים. הסיבות לירידה בהיקף המכירות בלוג והנחות העבודה לתכנית 2014 נמסרו בהרחבה באספת החברים עם הנהלת לוג.

בשורת הרווח - אנו שומרים בשנים האחרונות 2012-2013 על יציבות יחסית.

במהלך השנה סקרנו את השינויים בענפי אשדות בעמק במהלך 2013 - בחקלאות: שיפור בביצועי ענפי בעלי החיים (רפת נטופה, הודים ופטים), לצד שחיקה גדולה ברווחיות המטעים (קריסת מחירים בבננות ובתמרים) ורווחיות נמוכה בענפי גדולי השדה. בעסקים האחרים: שחיקה ברווחיות נהרא וענף התובלה, ויציבות ברווחיות רכב אשדות וחשמל סולארי.

צמצום בעלויות המימון - תוצאה של המשך ירידה ברמת החוב החיצוני, וגידול ברווח הגולמי הביאו לגידול בשורת הרווח של 'אגדה' לעומת 2012.

הגידול ביתרת 'אגדה' - וקיטון בבצוע השקעות לעומת התוכנית - הביאו לכך שלא נדרשנו לגייס את כל האשראי שתוכנן -

משולחנה של היו"ר - סוף

הקשר בין לב, וארגון

אדם הוא הלב של ארגון
 לב של אדם הוא הלב של ארגון
 אם ל-לב של אדם טוב – לארגון טוב.
 לכן כל כך חשוב לארגון, לאנשים, לחברים
 בצוות, ולמנהלים להשקיע בלב של האדם.
 לוודא שהוא חי. שטוב לו.
 שטוב לו בחיים בכלל, ובעבודה ביום
 העבודה, בפרט.
 מנהל = מנהל חיים של עובד. מנהל = מנהל
 לב של עובד.
 ככל שהחיים והלב של העובד יהיו בסדר
 יותר, ככה לעסק, לחברה, לארגון יהיה טוב
 יותר.
 זה אומר דקות של הקשבה. של ביחד. לא
 רק של תפעול, מטרות ו-וידוא.
 זה אומר עיניים לעיניים. להביט לאנשים
 בעיניים. להתעכב במסדרון. לעצור.
 לתת לאנשים לך את העיניים הטובות שלך.
 למנהלים יש עיניים טובות.
 רק בואו ניתן להם לצאת לאור.

ערן שחר

אני קוראת לכולנו להבין שמהעסקים שלנו
 אנו חיים ומתקיימים – ובעזרתם אנו
 מקיימים מערכת חברתית ותרבותית עם
 ערכות הדדית מהטובות שיש. נכון תמיד
 אפשר לעשות עוד - אבל הכל בידינו. היו
 מעורבים יותר !!

אני מקוה מאד שהיו"ר החדש שנבחר - יקח
 אותנו הלאה ובעזרתו נקדם את כל
 המהלכים שעל סדר היום - ובהם בראש
 וראשונה - חידוש הקליטה לחברות, הבניה
 בקו הכחול, שיפור תזות החצר, הקמת
 שותפות החינוך, ועוד.. וכל זאת לצד פיתוח
 והרחבת הפעילות העסקית.

נהנתי מאד מתקופת כהונתי ומעבודת צוות
 מפרגן ותומך - התחושה של אדם העושה
 לביתו ולחבריו - אין דומה לה.

נכון שלא את כל המטרות שסימנתי לעצמי
 הצלחנו להשלים - אבל לפחות הן על סדר
 היום. כפי שכתבתי אמשך לסייע וללוות את
 הצוות המוביל ככל שאתבקש ולהשמיע את
 דעתי.

בימים אלה התחלנו את העבודה על בנית
 מודל שיוך פרות הנכסים היצרניים ומקוה
 שנוכל להביא את המודל לאשור האספה תוך
 מספר חודשים.

בהצלחה לכולנו,

תמי שניפר

מאי 2014

עושים קהילה

עושים, מנסים, טועים, תוהים, עושים שוב – עושים קהילה

מאת: יונתן אלטר ועדי גל

אנחנו קשובים להערות שעלו בעניין בחירת הסרטים ואורך הערב כולו ומתנצלים בפני אלו שלא הצליחו ליהנות מהקרטיבים בסיום.

תודה רבה לצוות החג: עטי אלטר, הדסה אלטר, יונתן אלטר, נועם שוחט, אמנון אביגדור ושירית גלרון. וכמובן לכל המופיעים, הרקדנים, השחקנים הזמרים והקריינים!

יום העצמאות - לונה פארק וקרקס

ביום העצמאות אחה"צ התקיים לונה פארק משוכלל שטרם היה פה. הייחוד של המתקנים גרם לתורים ארוכים על חלק מהם. (אומרים שגם בדיסני לנד יש תורים ארוכים), יחד עם זה היה אירוע רב משתתפים. סיימנו את הערב במופע קרקס של אלון לוקו הלהטוטן, היה מדהים.

טיול ה - 90

בשבוע הבא ביום שישי בבוקר 23.5, נצא לטיול ישובי לכבוד שנת ה-90. ההכנות גוברות, המתח עולה ואיתנו גם ההתרגשות.

לנרשמים לטיול יצא דף מפורט בתחילת השבוע.

שבועות 3-4/5

הכנת זרים לראש

כולם מוזמנים להכנת זרים לכבוד החג ביום ראשון בשעה 16:30 בגן השעשועים.

ערב החג

התכנסות בשעה 17:30 לטכס החג.

מיד לאחריו פיקניק שבועות קהילתי (חלבי) על הדשא ליד הספסלים. כל משפחה מביאה איתה מאכלים, פרטים בהמשך.

יש להירשם מראש אצל שי אורבך.

050-8651918shaialter77@gmail.com

או אצל עדי tarbut.ashdot@gmail.com

אשדות יעקב איחוד - ישוב בן תשעים. חיים בו יחד חברי קיבוץ, תושבי ההרחבה ותושבים בקיבוץ. מבוגרים, צעירים, חיילים, ילדים ותינוקות. בנים שחזרו יישוב גדול ומגוון.

אנחנו מקיימים פעילות קהילתית לאורך השנה: חגים, טיולים וקבוצות עניין שונות, מתוך רצון ליצור קהילה מגובשת בעלת זהות משותפת שיש בה תחושה של יחד ושייכות.

אשדות יעקב איחוד - כאן בונים, ישוב

פרוזדור לחג

כדי להיכנס לאווירת חג העצמאות הוזמנו החברים להכין דגלים אישיים. המשפחות קיבלו דגלים, איירו, צבעו, קישטו לפי ראות עיניהם. יצאה שרשרת צבעונית ומגוונת ממש כמו הקהילה שלנו.

ערב יום הזיכרון

כמסורת השנים האחרונות הערב היה רציני ומכובד – כל הכבוד לצוות המתמיד, תרצה היימן, סמדר בן פורת, בארי אופיר ולירון ראובני, המצליח לשמר, לחדש ולרגש כל שנה מחדש.

יום הזיכרון בבית הקברות

הפך ל"כנס בנים", מפגש חברתי שהקהל שלו גדל מידי שנה. מה שמחייב תכנית מדויקת ומוקפדת. אדוה ונטורה (אשדות מאוחד) מפיקה את הטקס מספר שנים, היא גייסה לעזרתה את מורן פולק והשנה גם את עומר בן נאים ויצרו טקס מדויק ומוקפד.

ערב יום העצמאות – עצמאות מהסרטים

(גילוי נאות: אני חבר בצוות)

הרעיון היה לציין את ששת העשורים של המדינה בקטעי סרטים ישראלים וביניהם שירים וריקודים.

כל הריקודים קיבלו ציון גבוה. גם התזמורת עם בארי קיבלה ציון גבוה. והזיקוקים? ... כרגיל מנצחים.

עושים קהילה - המשך

**בראשית לא היה כלום,
גם באחרית**

אסי דיין

ובניהן הייתי אני
מהלך בארצות, כמו קהלת בירושלים
ואני אין לי בראשית ואין לי אחרית
כמו צמח רב שנתי
כמו פקעות
כמו שנות של מקומות
כמו היט שלא סופרים את גליו
כמו הצלקות בהר מואב
כמו מקומות
כמו כל האנושך הזה
ולא החכמתי כמו קהלת ואני יודע
יותר ויותר
מה שפחות

2001

1945-2014

חג ה-90

בימים אלו אנחנו עומדים לסגור עם מפיק לאירוע ומיד לאחר מכן נתחיל לעבוד במרץ רב על התכנית.

אנחנו מחפשים אנשים שמעוניינים לקחת חלק ביצירה, כתיבה, ריקוד, שירה, תאטרון וכל שגעון אחר העולה על דעתכם.

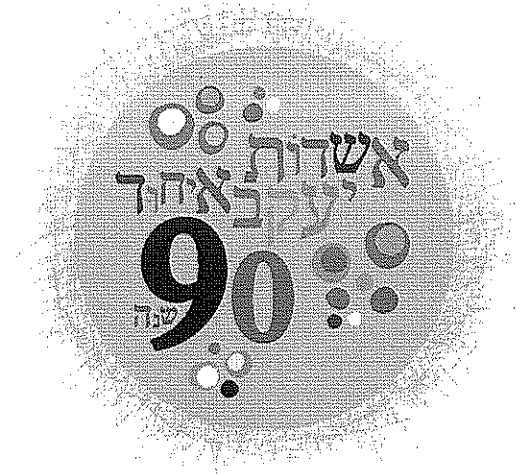
מוזמנים לפנות לעדי 050-8651943
tarbut.ashdot@gmail.com

נהנית לעבוד עם המון אנשים שתורמים מזמנם וכישורנם לבניית הקהילה הזו, בערבים, בחגים ובימי חול.

תודה לתורמים וגם תודה למשתתפים.

שבת שלום

רכזת בניית הקהילה – עדי גל

אביב על כר הדשא

שהרשימה את השופטים ועברתי את הבחינות בהצטיינות, אומר אביב, דבר שהפך אותו לאחד מצעירי השופטים המבטיחים בישראל, והקיבוצניק היחיד שבהם. אביב מציין שישנם בין באי קורס השיפוט, המגיעים מהמגזר הלא יהודי, ומדובר בשופטים ברמה גבוהה מאד.

עוד בטרם עיכל את עובדת היותו שופט מוסמך, נקרא אביב לשפוט סולו את משחק הכדורגל הראשון בחייו בליגה לנוער, ועבר את טבילת האש בהצלחה יחסית. שופט כדורגל, משנן אביב, צריך להגיע למשחק כאשר הוא נקי מרגשות, גם אם מדובר בבועיינה-נוג'ידאת נגד צעירי חורפיש. בשיפוט על מגרש הכדורגל, הוא מוסיף, שופט צריך להביא עמו שכל, יושר ואף חוכמה לחשוב עם הגיון בריא. חוק ההיגיון, הלוא הוא חוק ה-18, חייב ללוות כל אדם בכל תחום בחיים, קל וחומר בשיפוט. ישנם מצבים שאינם מוגדרים או כתובים בספר החוקה, וכאן באים לידי ביטוי יכולתו וכישוריו של השופט. עליו לקרוא את המצב בשטח, מסובך ככל שיהיה, לנהוג בהגיון ולשרוק לפי האני מאמין והיושרה שלו ומבלי לכופף חוקים.

פרט ונמק?

אני בא למגרש כשעה וחצי לפני המשחק (בעזרת ההורים, הסבא, או באוטובוס). בודק את המשטח באופן יסודי, עובר על רשתות השערים, מוודא שהקווים הלבנים מסומנים כנדרש, שהמגרש אכן חוקי, שאין מהמורות, שיש גדרות נפרדות לקהל, ולאחר מכן אני בודק את תלבושות שתי הקבוצות, כי לפי החוקה תלבושות שתי הקבוצות חייבות להיות שונות זו מזו לחלוטין, וכל שוער חייב להיות לבוש בצבעים המבדילים בינו לבין שאר השחקנים, השופט ועוזרי השופט. בתום הבדיקות אני ניגש למאמנים ומציג את עצמי, אומר "בוקר טוב" ומאחל בהצלחה; הכל כמובן באווירה חיובית וללא

המשך בעמוד הבא

בזמן שחבריו מבליים במסיבות עמוק אל תוך הלילה, שותים בירה ומשחרים אל אהבה ראשונה, **אביב שפיצר** בן ה-16 וחצי (בנה של לימור הנשואה ליובל זולטי) חושב על משחק הכדורגל אותו הוא אמור לשפוט בשבת בבוקר. מי שהיה אך לפני שנה כישרון מוכח בתחום המוזיקה וניגן כינור ראשון בלא מעט קונצרטים, עזב לפתע את הכל והחל לממש אהבה לא פחות גדולה- שיפוט כדורגל. חלמתי להיות שופט כבר בגיל 13, מתאר אביב. התבררה התלהבו, נתנו לי את הבמה; הבאתי שריקות לא במקום אבל הרעיון קסם לי. מי שחזק אותי ללכת לכיוון היה שחקן העבר של הפועל חיפה יצחק אינצ'י שהוא גם דוד שלי שהמליץ לי לחכות לגיל 16, שהוא המינימלי, ולפנות לתחום.

אז היום מי שקובע במידה רבה את מהלך חייו של הנער החביב והמוכשר הזה, הוא משבץ השופטים, שמודיע לו שעליו להתייצב בשבת בבוקר או בשישי בצהריים באחד מעשרות מגרשי הליגה לנוער של מחוז צפון ולהעביר משחק בין שתי קבוצות שאת שמן לא שמע מעולם.

כבר בהיותו בגיל מצוות, הבין שפיצר, שכדורגלן גדול הוא כבר לא יהיה, וכמי ששואף למצויינות בכל תחום שאליו הוא פונה, החל לחשוב ברצינות על קריירת השיפוט. כאשר עזבתי את המוזיקה לפני כשנה, מספר אביב, נכנסה בי אנרגיה מאד חזקה לכדורגל, מה שנקרא 'לעוף על הדברי' והחלטתי לצאת לקורס שופטי כדורגל שהתקיים בקרית ביאליק. היו אלה ימים מרוכזים ואינטנסיביים בהדרכת שופטים בכירים בליגת העל. את המיון המוקדם, בו נושרים רבים מהמועמדים, הוא עבר בהצלחה מרשימה תוך שהוא צד את עינם של בכירי השופטים. הללו מצידם לא עושים לצעירים הללו שום הנחות, מתוך מטרה שרק הטובים באמת יגיעו אל קדמת הבמה. ההכשרה כללה מבחני כושר גופני אינטנסיביים וארוכים ומבחן חוקה מקיף על פי קריטריונים שקובעת התאחדות הבין לאומית לכדורגל. גיליתי בקיאות רבה

אביב על כר הדשא - המשך...

העל, כאשר מידת ההתקדמות תלויה ביכולת השיפוט והיכולת האינדיווידואלית של השופט וכמובן בחוות הדעת שהוא מקבל ממבקרו. ברור שככל שחוות הדעת טובה יותר, עולים סיכוייו של אותו שופט להתקדם לליגות גבוהות יותר וזו בעצם השאיפה שלי. "אני שופט סמכותי מאד", מעיד שפיצר על עצמו, וברגע שנתתי החלטה, אני הולך איתה עד הסוף, מה גם שברוב במשחקים אין לי קוונים שאוכל להתייעץ איתם במקרה הצורך. לדוגמה: אם שרקתי פנדל, ואני משתדל תמיד להיות הכי קרוב שאפשר למקום ההתרחשות, אז זה פנדל, ולא יעזרו שום ויכוחים, אומר אביב ומתכוון.

מאיפה הבטחון הזה. אתה כולך ילד בן פחות משבע עשרה?

החלטות שופט, קל וחומר שופט יחיד, עלולות לפעמים להיות הרות גורל ולעיתים החלטה פזיזה יכולה להוריד קבוצה ליגה ואף למוטט מועדון כדורגל שלם; לכן, ברוב המשחקים משובצים עוזרי שופט (קוונים) שתפקידם לסייע לו. בליגות ילדים ונוער משובץ שופט יחיד, ולכן האחריות וגם העומס הפיזי והנפשי עליו, הם כפולים ומכופלים, מכאן שאתה חייב להיות קרוב לכדור ולראות את המהלכים מהזווית הכי טובה.

בטחון עצמי זה דבר שנבנה עם הזמן. במשחק הראשון שלי הייתי מאד נרגש וחסר בטחון. שחקנים שמו לב לזה, דיברו אלי ולא ידעתי כל כך מה לעשות. עם הזמן תפסתי בטחון ונוצר לי דימוי של שופט קשוח וקפדן, ואני שומע אמירות של שחקנים לפני תחילת משחק כמו: "אל תתעסק עם השופט הזה...". לאור הדימוי שיצרתי, אף אחד מהשחקנים המאמנים או העסקנים לא מערער על פסיקותיי, כי הם יודעים שזה לא יועיל להם. במהלך המשחק אני לא נמנע מלחייך, אך כמובן לכל דבר יש מידה, כי לפעמים חיוך של שופט מעיד על חולשה.

המשך בעמוד הבא

גינונים מיותרים. אחת המטרות החשובות שלי כשופט במהלך המשחק, היא לדאוג שיהיה שקט בספסל במהלך המשחק כי רוב המהומות שמתרחשות במהלך המשחק מקורן מהספסל, ולכן חושב "להקדים תרופה למכה" כמו שנאמר. דקות ספורות לפני שריקת הפתיחה אני מעמיד את שחקני שתי הקבוצות בשתי טורים, דורש משחק הוגן ומדגיש כי באנו ליהנות ולשחק כדורגל. במילה אחת- מפגין מנהיגות.

לאחר מכן הקבוצות עולות בשני טורים למגרש אחריי, נעמדים על נקודת האמצע אל מול הקהל ומוחאים כפיים. הקבוצה האורחת עוברת על פני המארכת והשופט, לוחצת ידיים ומאחלת בהצלחה, בסיום ה"טקס" אני קורא לשני הקפטנים אליי, עושה הגרלה, מאחל בהצלחה - ומתחילים לשחק.

אביב שפט במהלך העונה למעלה מחמישים משחקים, והנסיון שצבר מעניק לו בטחון רב ושליטה במה שקורה על כר הדשא. "צריך להיות מאד זהיר ומבוקר", אומר אביב, הוא מסביר, כי גם משחק נינוח וידידותי לכאורה, יכול בתוך שניה להתלקח ולהפוך ל"גיהנום", על רקע החלטת שופט אחת. באחד המשחקים שרקתי פנדל בדקה ה-92 במצב של תיקו שתיים. שחקני הקבוצה נגדה נשרק הפנדל לא קיבלו את הפסיקה שלי ולפי הוראת המאמן ירדו מהמגרש ולא חזרו. אותו מאמן שבגיני פוצץ המשחק, הזומן לבית הדין של ההתאחדות לכדורגל ובתום הדיון קבוצתו קיבלה הפסד טכני, קנס כספי והרחקה של המאמן למספר משחקים. טעויות שיפוט אומר אביב, הן כבר הפכו להיות חלק מהמשחק וזה דבר שקורה החל מליגות הילדים והנוער ועד המונדיאל, משחקים בצימפיונס ליג ובשאר הליגות הבכירות בעולם.

מה המשמעות של תעודת שופט?

תעודת שופט, אומר אביב, מהווה כרטיס כניסה שאיתו ניתן לטפס מליגות הנוער והנערים, דרך הליגות הנמוכות ועד ליגת

אביב על כר הדשא - המשך...

אביב שפיצר בפאולה

מקצועות חופשיים, מה שמוכיח על האדרת המקצוע. בעקרון, אין התנגשות בין לימודים ושיפוט משום שהמשחקים מתקיימים בעיקר בשישי ושבת.

ומה בדבר בילויים?

שופט צריך להיות אדם נקי מאלכוהול וסיגריות, ובכל מקרה אני לא מתחבר לדברים האלה, ואני גם לא בליין מטבעי, או לפחות לא גיליתי בי צד שכזה. שופט צריך משמעת עצמית ולכן אני מקפיד ללכת לישון בשעה סבירה כדי שלמחרת אגיע רענן ערני ומוכן למשחק.

מה עם קריירת הכינור?

למרות שהייתי על סף קריירה מאד מוצלחת, הפסקתי לפני שנה לנגן אחרי שהמורה הקבועה שלי, שקידמה אותי מאד, נאלצה לסיים את עבודתה בעמק, ובמקומה קיבלתי מורה שלא ממש התחברתי אליו, ולא הגעתי איתו להבנה, אז הפסקתי. לחזור לנגינה כרגע לא על הפרק, למרות שלפעמים אני לוקח את הכינור ומשחיל איוו מנגינה כדי לא לשכוח. 12 שנים של השקעה לא זורקים בכזאת קלות לפח. ומי יודע?!

סוף בעמוד הבא

מסתבר שלהיות שופט, נדרש לא רק כושר גופני והבנה בחוקת הכדורגל, אלא גם יכולת להשתמש נכון במשרוקית. מדובר במשרוקית עם צליל מיוחד שצריך להתאמן על השריקה כי אין בפנים גולה כמו במשרוקיות של פעם, אלא חורים שדרכם יוצא האויר וזה דורש טכניקה מסוימת. אשר למדים- מדובר במדים זהים לכל שופטי הליגות כולל ליגת העל. מחירה של ערכה כזו שמספק איגוד השופטים נאמד ב-3000 ₪.

מה לגבי שימוש בהילוך חוזר, כאמצעי עזר לשופט שמתלבט?

לדעתי הקרנה חוזרת זה לא רעיון מוצלח מכיוון שזה מערער במידה רבה את סמכותו של השופט ופוגע בהערכתו. הרושם שמתקבל הוא כי אותו שופט אינו סומך על החלטותיו, ונאלץ להיעזר בהקרנה חוזרת, וזה אסור שיקרה !!

השופט הכי גדול בעולם לדעת אביב הוא "לואיג'י קולינה" האיטלקי ואילו בארץ הוא מציין את "גיא ברגר" ו"צביקה לוי" שמאד מוערכים ומצליחים בליגת העל. ה"מנטור" שלו הוא צביקה לוי, אף הוא שופט בליגת העל, איתו הוא מצוי בקשר יומיומי. עבדתי על דברים כמו כושר גופני והראיתי לכולם שרצינות, השקעה, מצוינות ועבודה קשה אצלי, זה הדבר הכי חשוב בחיים. השאיפה שלי זה להמשיך לעלות בדרג השיפוט לליגה ג', ב', א', ליגה לאומית ומשם לליגת העל; למרות שכל תוכנית הינה בסיס לשינויים וחלקן גם לא בידי, נראה שבינתיים הכל מתקדם כשורה והדרך למעלה סלולה.

איך אתה משלב לימודים עם קריירת שיפוט?

צביקה לוי אומר לי שלימודים זה מעל הכל ורק אחר כך השיפוט ואני מסכים איתו. אגב, כל שופטי ליגת העל ללא יוצא מן הכלל הם אנשים בעלי השכלה רחבה וכולם בעלי

אביב על כר הדשא - המשך...

לבוגרי בית ירח שסיימו חוק לימודים
ברכות חמות להמשך הדרך

ואלה הם – מחזור של אשדות

איג פֿאַל
יִרְזֵן שײַנ
שחק נחמד
שכי אונזי
חן רשף
זיוון יקט
שי יקט
יובל כבן
גאלי זוז

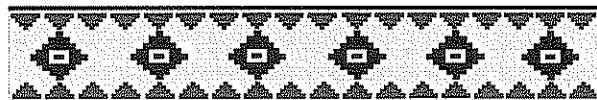

איזה קבוצה אתה אוהד?

בתור שופט בישראל, אני לא אוהד אף קבוצה בליגה הישראלית, אך בחו"ל אני לא מפספס את משחקיהן של "מנצ'סטר יונייטד" מהליגה האנגלית ו"באיירן מינכן" מהליגה הגרמנית מזה שנים.

אביב, שבימים אלה נקרא לצו ראשון, מתכוון כנראה להתגייס למג"ב, כמו חלק מחבריו השופטים, בתקווה שהחיל יאפשר לו לממש את כישוריו בתחום השיפוט, מה שיאפשר לו להתקדם במהלך שלוש שנים אלה לליגות הגבוהות. הוא כבר גישש בתחום ומצא שהדבר אפשרי. עד שזה יקרה, הוא מוכן לשמש על תקן פרשן שיפוט מקומי וישמח לנתח כל מהלך כדורגל עם מי שיפנה אליו בשאלות כמו, למה לא שרקו פנדל? או למה זה לא נבדל? ושאר מצבים בכדורגל שלעיתים גם פרשנים בכירים טועים בהם ומטעים את הצופים.

ראיין: אבנר

הכי אשדותי בעיניי:

האורווה שהיתה מלאה בסוסים, לכל סוס היה מקום עם אבוס ועמוד לריתמה, בריכת המים, האסס, האקוודוקט – הכל נבנה על ידי חברי המשק. בנייני הרפתות א, ב, ג, ד שהייתי תולב בהם. השכונה המערבית נבנתה ברובה גם היא ע"י חברי המשק. כל זה מעלה את הזיכרונות שלי מאשדות יעקב.

אסף זאבי

”בדמייך חיי”

במדינה נורמאלית או לפחות רוצים להיות כזו.

ואולי עוד מנקודת מבט אחרת -

אף פעם לא הבנתי את הקטע של החיבור בין יום הזיכרון ויום העצמאות, אולי זה ייחודי לנו אבל אני לא מבין את זה. לטעמי יום הזיכרון צריך להסתיים בקול ענות חלושה ולא בתרועת חצוצרות. כך ראוי למתים ולנו. אני אוהב לשמוח ביום העצמאות וזה יום חשוב לכל הדעות אבל למה לשמוח אותו דקה אחרי יום הזיכרון. למרות שאת המשפט ”ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמייך ואומר לך בדמייך חיי” אני מאוד אוהב, אני חושב שאת החיבור הזה אפשר וצריך להפריד. אף אחד לא קבע כי לנצח נחיה על החרב, המציאות נכפת עלינו מחוץ רק עד מתי שנגיד...די!

יונתן שטיינדל

כשנשאל הדלאי לאמה מהו לדעתו הדבר המפתיע ביותר באנושות, ענה:

’האדם. מכיוון שהוא מקריב את בריאותו בכדי להרוויח כסף. ואז הוא מקריב את כספו בכדי להשיב את בריאותו. ואז הוא כל כך חרד לעתידו, שאינו נהנה מההווה. התוצאה הינה שאיננו חי לא את ההווה ולא את העתיד, הוא חי כאילו לעולם לא ימות, ואז מת כאילו לא חי מעולם.”

לפני כחודשים צפיתי ב”מצב האומה”. מתוך עשרים דקות ראיון נדיר עם ראש ממשלה שלא מוכן להשמיע קולו לעם שלו בדרך כלל, חמש עשרה דקות סבבו סביב ביטחון והצורך האיראני שקם עלינו להשמידנו (זו המילה המדויקת בה השתמש ביבל) ועוד חמש דקות של מליצות כתובות ומתוזמנות היטב. לפני כשבוע נאם ראש הממשלה בעצרת ליום השואה ומאומה לא השתנה. הבן אדם עסוק בשטיפת מוח להמונים שכל כולה מכתובה פחד ואימה. נדמה שביבי, שבוי בדמות אביו, רואה עצמו כרוויזיוניסט, אחרון מגני הארץ. תמיד מסוכן, תמיד נשמור ונגן עליכם. במקום לכבד את הנספים וזכרם מנצל ראש הממשלה שלנו כל במה העומדת לרשותו לצעוק שאנו על פי תהום. הוא מזלזל בנספים, הוא מזלזל בנו. רואה בנו כאספסוף שכול שצריך על מנת לשמר אותו בכיסאו הוא למחזר את הפחד והסכנה ורק הוא ביבי הגדול ישמור עלינו, כי האמת היא ברשותו, כי כל האחרים הם אידיוטים/חיים באשליות. עצוב לחשוב שבזה עוסק ראש ממשלתנו חלק ניכר מזמנו ומזמננו.

ההמלצה הכי טובה שלי היום היא להוציא את ביבי מבעות הביטחון ולשלח אותו לכפרים בשטחים ואולי אפילו באיראן רחמנא ליצלן. אני באמת מאמין שכמונו העוסקים במלאכת היום, גם הפלחים (הלוואי והייתי פלח) בשטחים ובאיראן רק רוצים לסגור את היום עם כוס קפה ומשחק עם הילדים. אין להם כמו לנו כל עניין, לירות טילים ולהסתער על הגבעות. המנהיגים מדברים בשפה אחת והעם רוצה שפה אחרת. זו דרכו של עולם. המנהיגים בשלהם והעם בשלו.

אחרי המלצה שכזו בטוח שתטענו ”זה חי באשליות... תתפקח... אויבים רבים לנו סביבי”. אז בסדר, כן הביטחון שלנו הוא חשוב, אבל זה לא ”משחק סכום אפס” זה לא הכול או כלום. אז לפחות שביבי זורק לנו עצם בדוגמת ראיון קצר בתוכנית סאטירה שנונה, אז אחרי הצורך האיראני שיזרוק איזו מילה על חינוך, סביבה, דו קיום ומחירי הדיור... לפחות שנחשוב רק לרגע שאנחנו

ענייני לינה בבתי הילדים במלחמת ההתשה

מארכיון אשדות יעקב איחוד – ערך שאול ינאי

הרווקות תישנה יותר מהאמהות! יש שתי דרכים להתגבר על אי-שוויון זה:

א. כמו שהציע מיכאל לוי באסיפה: להצמיד רווקה לכל משפחה שיש לה למעלה משני ילדים;

ב. לקבוע שמשפחה כזאת תמסור שני תורות על כל תור אחד שתמסור רווקה.

אולי כל מה שכתבנו כאן קצת מסובך, ואולי הקדשנו לזה יותר מדי מקום מכפי שמגיע לזה, אבל נדמה לנו שהבעיה העסיקה את ההורים והרווקות במשך כל השבוע האחרון, ונקווה שועדת החינוך תימצא את הפתרון הנכון לשביעות רצונם של כולם.

אגב, עוד הערה בקשר לבעיית הלינה: מסתבר שכל ההצעות לשוויון בין הרווקות לבין המשפחות 'הקטנות' הן, בסופו של דבר, הצעות-סרק, משום שממילא מרבית האמהות שולחות את בעליהן לישון בבתי-הילדים, כך שהכי הרבה יוצר שוויון בין הבעלים לרווקות, או – יותר מזה – שהבעלים יישנו יותר מהרווקות ...

ותסלחו לנו, אבל אנחנו מוכרחים עוד הערה בקשר לבעיה זאת: שמענו ממספר הורים על חוסר תנאי-לינה בבתי-הילדים. הדברים אמורים במיטות קצרות מדי, שינה בתוך לול תינוקות (!) ובחוסר תנאי-קריאה-לפני-השינה. לתשומת לב המטפלות בפרט, וועדת החינוך בכלל! "

במלחמת ההתשה הלינה בבתי הילדים באשדות עדיין היתה משותפת. כידוע, לינה משותפת יוצרת הווי מיוחד. להלן כתבה רבת חן מאותה עת שהופיעה ביומן 409, בתאריך 9 לפברואר, 1968.

"גם בשבועיים האחרונים 'נשארנו' בכותרות העיתונים ובמהדורות החדשות וזאת בעקבות ההיתקלות של משמר צה"ל בחוליית 'אל-פתח'. ההיתקלות הפכה לחילופי-אש בין כוחותינו לבין הצבא הירדני הסדיר, שבעקבותיהם הורדנו את ילדינו למקלטים לזמן מה. פעולת ההורדה למקלטים, אגב, נעשתה במהירות רבה, ובלטו בה – מחוץ להורים ומטפלות – מספר רווקים צעירים ו'אבהיים' ...

אבל סערה גדולה יותר עוררה שאלת הלינה בבתי-הילדים. כידוע הוחלט על לינת-הורים בבתי-הילדים למקרה של פעילות צבאית באזורנו. באו ההורים מרובי הילדים וטענו שלא ייתכן שמשפחה אחת תלון ארבעה (!) לילות בשבוע מחוץ לדירתה, כל לילה בבית-ילדים אחר. באה ועדת-חינוך והציעה לצרף לתור-הלינה גם את הרווקות הצעירות במשק. באה האסיפה הכללית ואישרה את הצעת הועדה, כשהיא דוחה הצעה 'פרטית' לצרף לתור גם את הרווקים הצעירים. באו הרווקות וטענו שהן מוכנות לישון בבתי-הילדים באותה מידה שהאמהות ישנות, אבל בשום פנים לא יותב מהן. איך זה קורה שהן ישנות יותר?

לקחו את ההורים ואת הרווקות וקבעו לכל בית-ילדים תור, שלפיו יוצא לכל אחד לישון בבית-הילדים אחת ל-12 עד 14 יום. ואם רווקה אכן תישן בבית-הילדים לפי תור זה, הרי שלא כן המצב לגבי משפחות שיש להן פחות משני ילדים: להן יצא לישון אחת לכל 12 יום למשפחה – אבל אחת ל-24 יום ליחיד (תור אחד הבעל, תור אחד האישה). מסקנה:

יומנו של חלוץ - ע. זאבי

הפילוג

אחרי שחזרנו מגלות חיפה, חזרו החיים למסלולם הרגיל, לפעילות מוגברת, לשיקום מה שנהרס או הוזנח. בהיותנו בחיפה נשרו מאתנו מספר חברים שנשארו בעיר. זה ציער אותנו, אך עברנו לסדר היום שלנו וכל אחד חזר לעיסוקיו. אני התחלתי לארגן מחדש את שיעורי הביולוגיה בבית הספר, לשקם את חדר הטבע, את פינת החי, את המוצגים ובעיקר להכין תוכנית וחומר לימוד לשיעורים. ספרי לימוד מותאמים לשיעורים כפי שאני הייתי רוצה לא היו בנמצא, ומה שהיה לא סיפק אותי. עם הזמן, חבר מורים גדול החל לכתוב ספרים לביולוגיה חדישה, המתאימים למצב מדע הביולוגיה בימינו. הייתי מורה מתחיל ומאוד רציתי להקנות לילדינו את אשר ידעתי. אך יותר משלימדתי אותם למדתי מהם. סיירתתי, הסתכלתי ולמדתי. הייתי עסוק מאוד.

בעבודתי בבית הספר חשתי, ובהמשך נוכחתי, שבכיתות הגבוהות מתרקם משהו שאינו מתחום בית הספר. שיא העניינים הבלתי רצויים והבלתי נעימים בבית הספר היה ביקורו של סופר "הארץ" (טבת כמדומני) אשר ראיין תלמידים מכיתות י"א-י"ב. בראיון זה הוא 'מצץ' מבני המשק, בני כיתות גבוהות, על המצב החברתי במשק, חילוקי דעות, מפלגות ועוד. הוא לא חקר ישירות בעניינים אלה, אלא הלך סחור-סחור והשיג מהם מה שהיה נחוץ לו ולמאמרו. אחי"כ פרסם בעתון ה"ארץ" מאמר שסילף ועיוות את המציאות באשדות. לא ברור מה רצה עיתונאי 'ממלוח' זה: סנסציית רכילות או הצגת הקבוץ בראייה שלילית, אך הרשימה עודדה התמרמרות רבה בציבור.

מצד אחד, ההגינות דרשה שלא לערב תלמידי בית ספר בפלוגתא פנימית; מצד שני, לא להציג לראווה כאב של חברה, שהרי חברה זו עמלה רבות וקשות להפריח שיממת העמק ועמלה ביחד מתוך חדווה ואון.

בושה פנימית וזעם הייתה תשובת החברים מצד אחד, והנאה למי שהשתוקק לכך. הקרע בחברה התרחב והעמיק; דיונים בענייני ביה"ס וההערכות להישגים נעשו כמעט בלתי

אפשריים. בירורים בישיבות המורים היו קשים. אפילו פגישה חופשית בין מורים המשתייכים להשקפות שונות, היו בלתי נעימים. אין לי הסבר לכך שתלמידי הכיתות הגבוהות מוגדרים לצד אחד, כאשר בו בזמן, רוב תלמידי הכיתות שמתחת לטי' לא הושפעו מחבריהם בכיתות הגבוהות. יתכן שהשקפות ההורים התבלטו וקבעו במקרה זה.

תמונתו של סטלין נתלתה בחזרי המגורים של תלמידי הכיתות הגבוהות וב-7 בנובמבר קוימו שיחות חברה בכיתות לצד מסיבות בחוגים מסוימים; מעשים כאלה גרמו מועקה והתרחקות מצד המורים שציידו באיחוד התנועות הקיבוציות. (הדגש שלי א.ר.)

הדיונים באספות הכלליות, בזמן הראשון כשחזרנו (מחיפה ויגור- א.ר.) היו מאופקים. לרוב היו הדיונים בענייני שיקום המשק. עם הזמן התעוררו שאלות שגרמו למחלוקת.

המחלוקת מעמיקה

בתחילה היתה המחלוקת סמויה ואחי"כ גלויה יותר. בעיקר החריפה המחלוקת בעת הדיון על קבלת קבוצת נוער וקביעת מדריכי הקבוצה. המדריכים שהוצעו ע"י צד אחד היו ידועים כבעלי השקפות לאחדות העבודה ונתמכו ע"י מזכירות הקב"מ. האסיפה, ע"י רוב לא גדול, לא הסכימה להצעות אלה. ידענו שכעבור שנתיים הרוב הקטן שלנו יהפוך לרוב של הצד השני במקרה וחברי קבוצת נוער זו יסכימו להצטרף לחברים למשק.

כשהופיעה הכתבה בעיתון "הארץ" על אשדות, שכאמור חוברה ע"י עיתונאי שמצץ מסיפורי תלמידי הכיתות הגבוהות והדגיש אותם, הגיעה ההתמרמרות לשיא. חילוקי הדעות העמיקו עד לאי אמון גמור בין חברי שני הצדדים. כל צד השתדל להרבות נהיגים אחריו, פירוד גמור אפיין תקופה זו. הצדדים השתדלו להיבדל אחד מהשני. לבסוף החל

המשך בעמוד הבא

יומנו של חלוץ - המשך...

במשך השנים הרגוזה והמשטמה ההדדית נחלשה. החלו לבקר, להפגש אחד אצל השני. חייב אני לציין שבין בני הדור הצעיר הרגוזה כמעט לא היתה ניכרת.

אחרי שנים, עם איחוד פלגי מפא"י למפלגה אחת- מפלגת העבודה- הניכור פסק, והיחסים נעשו נורמליים, כמו בין שכנים

אני רוצה לציין תופעה מעניינת: שני האשדותים צמודים כגוש ירוק אחד עם גני נוי ודשאים נפלאים שלהם חורשות מצילות. לא רק אשדות, אלא כל עמק-הירדן הירוק כל כולו לעומת עמק שדוף, יבש ושרוף לפני יובל שנים. בעמה"י של השנים האחרונות רואים תופעה מעניינת – איכלוס ציפורים שלא היו כאן לפני כן. זה הודות להתפתחות צמחיה ובעיקר עצים. כשבאנו לפני יובל שנים לא פגשנו ציפורים במספר רב והמינים היו מועטים. כיום מינים רבים בעמק שלא ידע אותם מקודם. העמק הירוק משך אותם הודות לירק שלו. הודות לעמל הרב שהושקע הפך העמק לגן ירוק ופורח הנותן לחם וגם יותר מזה לאדם ולחי.

במרוצת השנים נראה לי הפירוד והפילוג כחסר כל יסוד, טעם והגיון. הפילוג נראה כשקיעת מאורות. רוח פיזיה שתקפה את חברי הקבוצה להרוס משק גדול, משגשג ומבוסס. המשק היה בעל אמצעים שאיפשר קיום בשנות הויכוח המר כשהעזובה השתלטה בכל, הכנסות לקיום לא נוספו והניכור בין החברים היה מזעזע. (הדגש שלי א.ר.)

כפי שאני מכיר את הדברים, ואיני חושב שרחוק אני מן האמת, לא השקפות פוליטיות ולא תפיסות חברתיות מיוחדות הפרידו בינינו אלא מנטליות שונה של הנפרדים פילגה חברים, אשר למרות זאת חיו ועמלו יחד שנים רבות. מנטליות וקיצוניות

סוף בעמוד הבא

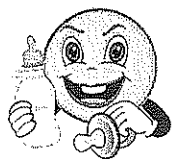
פירוק מוסדות הילדים שהחל מבית התינוקות. תומכי האיחוד העבירו ילדיהם הקטנים מן הביתן המשותף לבית שהתפנה במקרה. מכאן החלה הפרדה בכל מוסדות הילדים. כאשר בני כיתות ההמשך של משפחות האיחוד הועברו לביה"ס האזורי ב'בית ירח', פורק ביה"ס שהיה אחד ומשותף עד אז.

באשדות קמה אנדרלמוסיה: ענפי חקלאות, מוסדות מלאכה וחרושת, הוזנחו. בית החרושת, שעבר מבישול ריבות לסחיטה וריכוז מיצי הדר לייצוא, פעל אך בקושי. ההכנסות ירדו, החלו הפסדים. הכל הלך והתפרק. העבודה במטבח, בחדר האכילה ובניקוי, נעשתה כלאחר יד. טיב המזון ירד, חסרו כלים למטבח ולחדר האכילה. מה שעוד נשאר היה לא נקי. לכלוך ועזובה שרו בכל. היתה הפקרות בכל. (הדגש שלי- א.ר.)

נוקקנו להתערבות המרכז החקלאי והחבי הרצפלד נכנס לתמונה. אחרי דיונים ודברים קשים ומיגעיים במשך זמן ניכר, קבע הרצפלד יסוד ונוהג בחלוקה אם רוצים בכך. במשקים כמו אשדות ועין חרוד, בהם האגפים היריבים היו מאוזנים פחות או יותר, האדמה והמים מתחלקים שווה בשווה לכל צד. בנייני המשק הופרדו לפי אחווי המתחלקים, כאשר המיעוט הנפרד מוסיף לחלקו את המבנים החסרים לו. במקרה זה נוצרים שני משקים נפרדים אך צמודים זה לזה. כשנקבע הכלל לחלוקה החל המיעוט באשדות לבנות את חלקו, בהמשך למה שנשאר בחלקו, מצפון לאשדות המקורית שהיתה פעם משותפת, חולקו האדמה והמים שווה בשווה. התהוו שני קיבוצים: **אשדות איחוד** כחלק ישן של המשק וה**מאוחז** – כחלק הנבנה מחדש.

הפירוד היה קשה ומכאיב. החברים שהיו יחד, בנו וסבלו במשך 25-30 שנה, הפסיקו לדבר איש עם רעהו. זה היה מעיק. כשהיו נפגשים במקרה, לא היו מברכים איש את רעהו לשלום.

יומנו של חלוץ - המשך...

מט טוב
 אעפנה וקוג' פייקוב
 אפאזג הנכדה - שרי
 בג אאיג וואיג
 אפאזג דודו אפאזג הנניג
 מט טוב אמשפחה!

מט טוב
 אענה ואברהמיק חטן
 אפאזג הנכד - נהר
 בן אענה ודודו
 מט טוב אמשפחה!

מט טוב
 אאיאורה ואויני ניג
 אפאזג הנכדה
 בג אאיכא ודודו
 מט טוב אמשפחה!

באופיים של חברים תמיד היתה קיימת והבדילה, אלא שגורם זה לא הפריע לאנשים כל עוד לא צצו בעיות שחייבים היו לפותרן. כשנדמה היה 'למסורים הקיצוניים' שהפתרון המוצע יפגע בארגון ובמסגרת הקיבוצית כפי שהקיצוניים הבינוה, החל הויכוח, המשבר והפירוד. נוצרה מסגרת סמויה ובלתי גלויה. וכשנוצרה מסגרת צריכים היו למלאה תוכן, תוכן זה שלא היה לו שחר ואחיזה לפני כן. תוכן זה הודגש והובלט ושימש סיבה טובה ותירוץ לפילוג.

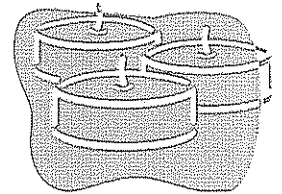
ערך: אבנרון

קורא עלונים הנמצא שנים מחוץ לאשדות מבקש לציין את 'אשדות שלו'..

הכי אשדותי בעיני הם היומנים (עלונים) והתזכורות מימי גשר-דלהמיה ועד לדוחות מפורטים מהיום ועד היום.
 הכי אשדותי בעיני הם המספוא – הטרקטור – הסוסים והרפת ובעיקר החינוך הנפלא שקיבלנו ממשא ואורי מלמוד ז"ל. חינוך לעבודה לתרומה ולאהבה של הטבע ובעלי החיים.

אלישע בנארצי

הנצחת נופלים

תודה בשם משפחת מוצרי

לפני 47 שנים נהרג אביו של בעלי, חיים מוצרי ז"ל יחד עם חבריו לצוות, בקיבוצכם, בדרך לעבודה בקטיף הבנות.

בכל שנה, כשיום הזיכרון מתקרב, אנו מקבלים טלפון מתרצה, שמתעניינת ומבקשת לדעת מי מהמשפחה יגיע לערב יום הזיכרון, ומי יקח חלק בטקס שבבית הקברות למחרת.

השנה, כמו בשנה שעברה, החלטתי להגיע לערב הזיכרון, שהוא ערב מכובד, מרגש מאוד ומחבק באשדות יעקב, ואף בחרתי להקריא קטע לזכרו של חיים ז"ל. הנסיעה אליכם יחד עם מספר בני משפחה אורכת כשעה ורבע; ומכיוון שכך, התלבטנו רבות לאיזה טקס להגיע, האם לנסוע הלך ושוב, לחזור בלילה?

תרצה ובארי, שהבחינו בהתלבטות, הציעו יחד ודאגו שנתארח ללילה; וכך נשארנו בקיבוצכם.

גיליתי מקום מקסים ונעים, ואני ממליצה עליו ומספרת לכל מכריי.

אני רוצה להודות על הליווי והדאגה, על האירוח ועל רוחב הלב.

נהניתי לשוחח עם תרצה שיחה שבין שתי "קיבוצניקיות".

התרשמתי מאוד מהאווירה החמה שלכם אנשי המקום.

התרגשתי לראות את חמותי - אסתר (מוצרי) עזרא, מוקפת בחום של חבריה וחברותיה מלפני 45 שנה. ראיתי את החיבוק שלכם ואני מוקירה זאת.

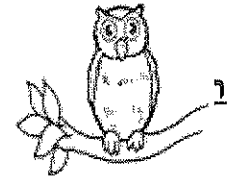
בערב הזכרון לחללי אשדות איחוד שנפלו במלחמות ישראל ופעולות האיבה, הנערך מדי שנה בחדר האוכל בידי צוות מיומן ומקצועי מאד, נשמט שמם של שבעה (מתוך תשעה) חללי מלחמת השחרור (עוד בטרם הפילוג) ואלה שמותיהם: דוד ברזאני, אליעזר הוץ, יהודה ויסברג, פריץ יורדן, יוסף יעקב, אורי נחושתן ואלכס קלוגר. שם נוסף שלא מוזכר, הוא אפרים שרעבי, חניך תנועת הנוער, שנפל בקרבות קדש. לא הייתי מציין עובדה זו אלמלא דף הנופלים הרשמי של אשדות איחוד, המצורף לעלון הקיבוץ, שם כן מופיעים שמות אלה ונסיבות נפילתם. משיחות עם חברים באשדות, עולה שטקס ערב הזכרון לנופלים, עבר במהלך השנים מספר גלגולים, עד שעוצב למתכונת הנוכחית, המכובדת, שמתקיימת כבר שלושה עשורים.

ההחלטה להשמיט את השמות שצויינו לעיל מטקס הזכרון, כך סופר לי, נבעה בין השאר מהעובדה שמשפחותיהם של אחדים מהם עברו בעקבות הפילוג לאשדות מאוחד, ואילו אחרים פשוט נשכחו כתוצאה מכך שבני משפחתם לא באו באופן עקבי לטקסים, למרות שחלקם הוזמנו.

מאחר ובימים אלה עושה צוות הארכיון בראשות שאול ינאי (ברכות חמות) עבודה חשובה להנצחת שמות אלה (בעלון האחרון הובא סיפורו של יוסף יעקב ז"ל) אני סבור שיש לשקול פעם נוספת את איזכורם (שם, מלחמה ומקום נפילה בלבד) של נופלים אלה במהלך ערב הזיכרון, כולל הצבת תמונתם. העובדה שמשפחתם לא מגיעה לטקסי הזיכרון מצערת כשלעצמה, אך אינה סיבה מספקת, לטעמי, להעלים אותם מהתודעה הציבורית.

זוהר מור (אשתו של רון) – רמת יוחנן 2014

וסליחה מראש אם פגעתי במישהו
אבנרון

סיירת הורים צאק מירץ

סיירת הורים מדווחת

1. קיימת חשיבות רבה לעדכן את צוותי הסיירת, בטלפון או אפילו בסמס קצר במידע על קיום מפגשים מתוכננים (ובעיקר ספונטניים) של בני הנוער בערבי שישי. פעמים רבות דיווחים אלו אינם מועברים, מהסיבה הפשוטה של חוסר מודעות מצד ההורים, שבעצמם מסיעים את ילדיהם למפגשים אלו. עדכון הסיירת באינפורמציה זו מדי יום שישי יתרום לאפקטיביות של הסיורים ולהצלחתה של הסיירת.

2. אנו שבים ומזכירים את מספר הטלפון של הסיירת, אשר פועל בשעות הסיור. לשמחתנו גם בני נוער עושים בו שימוש בלילות שישי. אנא שמרו את המספר אצלכם בטלפון הנייד ואף עודדו את בני הנוער לעשות כן. המספר (קל וקליט...) הוא: -050-2070488

3. נשמח לצרף אלינו הורים מתנדבים נוספים, להצטרפות ולעניינים נוספים שברצונכם להעלות. אנו עומדים לשירותכם גם בטלפונים הבאים:

• **קרני דימר-צרי**, מתאמת המאבק בסמים ואלכוהול ומנהלת "מצילה" יישובית – 052-3864229

• **בארי אופיר**, רכז הסיירת- 050-8651990

בברכת קיץ קריר ושקט

קרני ובארי וצוות סיירת הורים

הקיץ קרב ובא, וכפי שכבר חוינו בעבר, מביא עמו גם פריצת גבולות, תחושת שחרור ולקיחת סיכונים הבאים לידי ביטוי במסיבות, שתיית אלכוהול, שימוש בחומרים מסוכנים ושהייה ארוכה של בני נוער במקומות ציבוריים, שלעיתים מלווה אף בוונדליזם ובמקרי אלימות.

בחופשת הפסח שהסתיימה לא מכבר, דווח בתקשורת ע"י מפקד משטרת טבריה על עליה דרמטית של מקרי אלימות קיצונית בקרב בני נוער רבים מכל הארץ, אשר הגיעו "לפרוק עול" בשטח המועצה ובחופיה, ואף יגיעו בהמוניהם בחופשת הקיץ. אנו נדרשים לתת את הדעת על השפעתה האפשרית של מציאות זו על בני הנוער שלנו; להשגיח עליהם ולהזהיר אותם מהסתבכויות מיותרות.

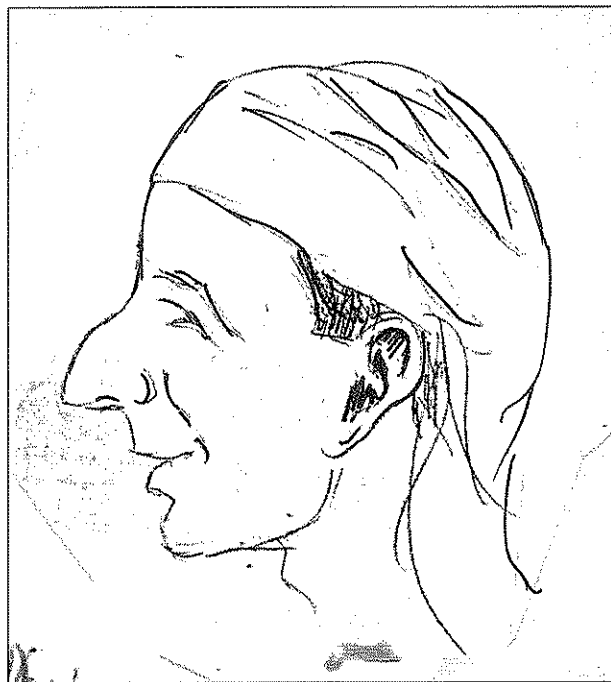
אנו, בסיירת ההורים ממשיכים בפעילות השוטפת מדי ערב שישי ואף בערבי חג במידת הצורך. לפני כחודש קיימנו ערב הוקרה מפנק למתנדבי הסיירת ב"נהרא" באשדות יעקב, לציון תחילת שנת פעילותה החמישית של הסיירת. לשמחתנו ההיענות הייתה יפה והתגובות לערב היו מאוד חיוביות.

בתקופה זו אנו עומדים בפני אתגר של גיוס מתנדבים חדשים מקרב יישובי העמק לסיירת ההורים, אשר מונה כיום כ-50 מתנדבים בסיירת האזורית ועוד כ-20 מתנדבים בסיירת המקומית של גינוסר. היעד אותו הצבנו לעצמנו הינו להגיע לכמות מתנדבים כזו שתאפשר לנו להפעיל מדי ערב שישי שני צוותים במקביל – בהחלט יעד שאפתני אך בר השגה.

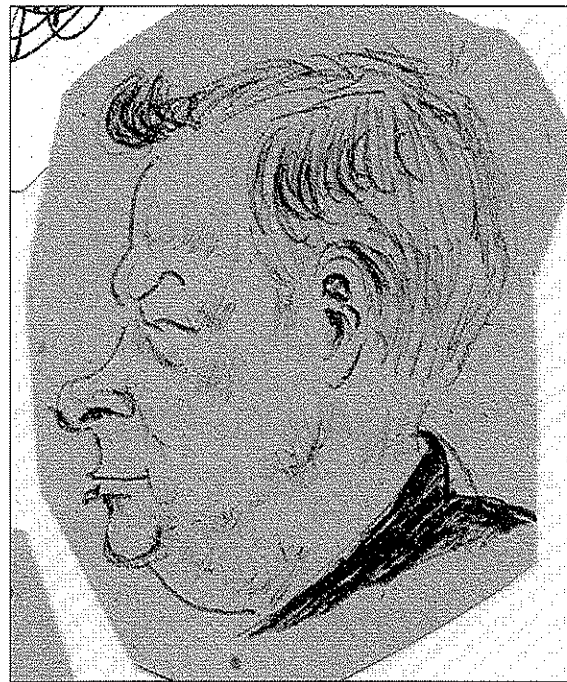
אנו רואים בכך, הורים ואנשי החינוך ביישובים, שותפים מלאים להצלחתה של סיירת ההורים ומתוקף כך אנו מבקשים להדגיש בפניכם מספר נושאים:

פניה היפים של אשדות

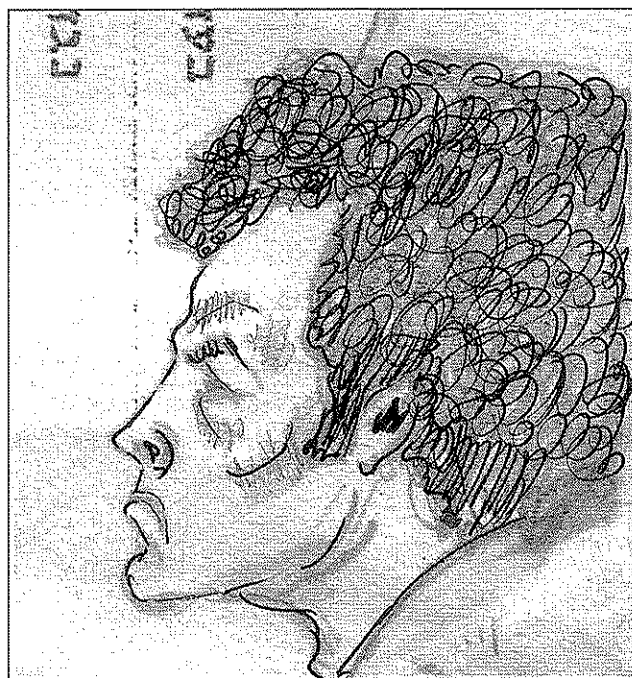
ממגירותיו של דובי שושני

גונן שרון

יואב שרון

ישי גלעד

אורי גלעד

שאל את פי המקור

מה מקור הביטוי "מסיבת עיתונאים"?

"מסיבה" פירושה התוועדות אנשים יחד למטרה כלשהי, שיוחדה בעברית של היום בעיקר לאירועי בילוי ופנאי. "מסיבת עיתונאים" הוא תרגום משובש של press conference ההופעה הראשונה המתועדת של הביטוי היא בשנת 1930 בעיתון "מאזניים", שדיווח על "מסיבה של עיתונאים" באוניברסיטה העברית.

בפי כולנו שגור הביטוי "פרה פרה", שמשמעותו היא שלפני שקופצים לנושא הבא, יש למצות את הנושא הנוכחי.

"פרה" פירושו בספרדית אכן "עצור", אם כי הביטוי הכפול "פרה פרה" אינו מוכר. מקור הביטוי הוא ככל הנראה בבדיחה ישראלית עתיקה: פר צעיר ופר זקן שוטטו באחו ונתקלו בעדר פרות. אמר הצעיר לזקן, בוא נרוץ, נבחר לנו כל אחד מבכירה נאה, ונעלה עליה. אמר הזקן: לא נרוץ, נלך לאט ונעלה על כולן, פרה-פרה.

מהיכן הגיע השם "תרנגול הודו" - תרנגול הודו מקורו באמריקה הצפונית. הופעתו האקזוטית הביאה לכך שבכל מדינה שאליה הובא נקרא על שם ארץ אקזוטית אחרת. לכן נקרא "טורקי" באנגלית, "דינדון" או "דינדה" (כלומר, ההודי) בצרפתית, "אינדיק", הודי, באידיש, "תרנגול הודו" בעברית, ו"דיפ חבשי", דהיינו, תרנגול אתיופי, או "דיפ רומי", כלומר, תרנגול יווני, בערבית. הנשיא הארי טרומן רצה לשמח בשנת 1949 את לב ראש ממשלת טורקיה ושלח לו במתנה "טורקי" ענק מבושל וארוז היטב לארמונו. הסולטן התקשה להבין את משמעות העובדה שנשלחה לו ציפור מתה, מאחר שבטורקית נקראה העוף הזה "הינדי", ההודי.

מה מקור הביטוי "ברווז עיתונאי"?

canard בצרפתית ברווז, וגם ידיעה חסרת שחר. שם העיתון הסאטירי Le Canard

Enchaine, הברווז הכבול, נובע מאותה משמעות. דב סדן, בספרו "קערת אגוזים" כותב כי מקור הביטוי מגרמנית דווקא: "מטרניך גזר על כל ידיעה בעיתונים שאין לה אישור רשמי שיהיה רושם מעליה non testatum, כלומר, שאינה מאושרת, ובקיצור nt. בימי מלחמת 1870-71 היה עמוד שלם של ידיעות משדה הקרב ובראש העמוד נכתב nt. שמות האותיות הן אן-טה, והן נשמעות אנטה (ente), ברווז בגרמנית. עם הזמן נשכח המקור ונשאר הברווז. הסבר אחר הוא שמקור הביטוי בצרפתית עתיקה: למכור חצי ברווז, או לבצע חצי מכירה של ברווזים, vendre les canards a moitie, פירושו לרמות".

מה מקור הביטוי 'פעם שלישית גלידה

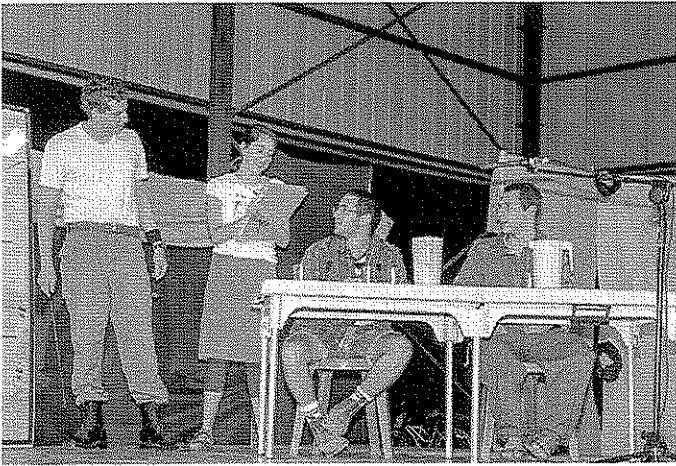
המקור הקרוב ביותר ל"פעם שלישית גלידה" הוא ביטוי באנגלית שמופיע בכמה גרסאות. באנגלית הבריטית נאמר לאחר שתי פגישות או נסיונות שלא עלו יפה: Third time lucky: בפעם השלישית יתמזל מזלנו. הגרסה האמריקנית לביטוי היא Third time's a charm בפעם השלישית יתרחש קסם. מאיפה צצה אם כן הגלידה במקום הקסם והמזל? ייתכן בהחלט שכאן השפיע ביטוי שכן מצוי באנגלית If I see you next time I'll scream. משחק הלשוני הזה גם שימש בעבר בבריטניה כגימיק בסיסמה לגלידה, נוסח: "I scream: Ice cream!"

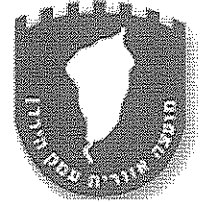
מהאינטרנט

עלון מס' 1443 – 16/5/14

אשדות יעקב איחוד

יום העצמאות – 66 לישראל בתחנות – צילום: צמוס אג
(תחנות נוספות באתר אשדות ובפייסבוק אשדות)

מה במועצה

מאי 2014

סדנא לתיירנים – ביוזמת מח' התיירות תתקיים סדנא של 5 מפגשים בהנחה מקצועית המיועדת לתיירני עמק הירדן וסובב כנרת. הפקה - עילום אביגדורי.

הכנת תוכנית אב לחקלאות תיירותית של עמק הירדן - ביוזמת הוועדה החקלאית בשיתוף עם מחלקת התיירות קיבלה על עצמה ד"ר גלית גסול את הכנת התוכנית. מימון - ארגון ידידי כדור הארץ. מטעם המועצה- רון יצחקי ועילום אביגדורי.

יריד החקלאות השנתי - במתחם "מול כנרת", יתקיים ב- תמישי ה-11.9. הפקה-רון יצחקי ואורנית כרמל.

קידום פרויקט שביל צופה כנרת – יוקם אתר אינטרנט ייעודי להסברה ושיווק של השביל. יתבצע ע"י החברה לפיתוח עמק הירדן.

✓ אגף קהילה

בספרייה האזורית - נדב יעקבי - כתב ופרשן ספורט. יקיים שני מפגשים - עם הנוער ב- 18:30 ועם קהל בוגר ב- 20:30 ב- 26.5 הפקה-שני ארז.

"ללכת על המים" – פרויקט חילופי סטודנטים מישראל (מהאזור) וגרמניה. המשלחת מגרמניה תגיע לעמק הירדן בסוף מאי. הפרויקט - שיתוף בין איגוד אכסניות הנוער בישראל, איגוד אכסניות הנוער בגרמניה והמועצה. מרכז מטעם המועצה- עילום אביגדורי.

שעת סיפור לעולים - התקיימה בספרייה האזורית ב-30.4. בהדרכת - אלה לוין, רונית איתן ושני ארז.

מפגש עולים לקראת יום הזיכרון - עם דני כבשנה בבית "יד לבנים". ב- 4.5.מרכזת- רונית איתן.

פורום צמיחה דמוגרפית - מפגש עם מיקי רון בנושא: מראה מקום, פיתוח קהילה באמצעות חשיבה יצירתית, צילום ותיעוד. מרכזת - רונית איתן.

✓ משולחנו של ראש המועצה

חנוכת בית "יד לבנים" - משכן הקבע של המרכז למוסיקה, המרכז למחול ו"מרכז עידן"- החינוך החברתי. בבית - חדר הנצחה מרשים לנופלי עמק הירדן במערכות ישראל. הטקס נערך ב-29.4 בהשתתפות, האלוף במיל יו"ר מפעל הפיס - עוזי דיין, יו"ר יד לבנים הארצי-אלי בן שם, יו"ר יד לבנים סניף עמק הירדן-דני כבשנה וראש המועצה - יוסי ורדי, בטקס הופיעו תלמידי המרכז למוסיקה, להקת "גלים במחול" של המרכז למחול ונציגים של בני נוער פעילים. הפקה - אגף החינוך.

טקס יום הזיכרון במועצה- התקיים בבית גבריאל ב-1.5. בטקס הופיעו מקהלות פעמון הצעירה והבוגרת של המרכז למוסיקה. הפקה-גבי פינסקי.

טקס חנוכת בית איל ופתיחת ציר "ארזי לבנון"- ב- 23.5 בהשתתפות שרים, חברי כנסת, ארגוני הנכים, משפחות שכולות ומפקדי צה"ל בלבנון לדורותיהם. מנחה- טלי ליפקין-שחק. הופעה - יהורם גאון בליווי שרה'ילה שרון ובשיתוף נגני המרכז למוסיקה. מארחים: אורנה שמעוני וראש המועצה - יוסי ורדי.

✓ משולחנו של המנכ"ל

הוחלפו רכבי ביטחון - אשדות יעקב איחוד ודגניה א'. מרכז - הקב"ט אורי אפרת.

✓ אגף לפיתוח כלכלי

הפקת מפות תיירות מעודכנות לשנת 2014 – המפות מחולקות באתרי התיירות בעמק הירדן וסובב כנרת. הפקה - עילום אביגדורי.

דוכן מ.מ.ת.ק בפסטיבל עין גב - ריכוז הפעילות בימי הפסטיבל - עפרי גולדמן- רכזת מ.מ.ת.ק.

מה במועצה - סוף

✓ עמותת המייסדים:

תערוכה חדשה במרכז היום - מיצירותיו של יוסף צ'פלין ז"ל חבר מסדה. הציבור מוזמן.

הכנת תוכנית הלימוד תשע"ה - מנכ"ל העמותה-אסתי עמית ומנהלת מכללת "ביתנו" - אורלי צביק נפגשו עם 40 מורים ומדריכים לקראת בניית תוכנית תשע"ה.

סיור בתערוכת "אנשי הכנרת" - תערוכת הצילומים של נפתלי אופנהיים ז"ל במוזיאון בבית אורי ורמי באשדות יעקב מאוחד בהדרכת רותי שדמון ונורית הפטמן.

יום הזיכרון לשואה ולגבורה - במרכז היום התקיים טקס מכובד. במכללת "ביתנו" הוקרן הסרט "דילמת הדאריין" - במסגרת החוג לקולנוע. בסיום התנהל דיון בשאלות המוסריות העולות בסרט.

מפגש מקהלות - מקהלת "ביתנו" מארחת את מקהלת "נוגה" מכפר תבור ב- 20.5

טיול חו"ל - עמותת המייסדים מארגנת 2 קבוצות - לצרפת ב- 22.5 ולצפון איטליה ב- 8.7. בצוות המוביל - מדריך מקצועי, רופא ומדריך חברתי מצוות העמותה.

✓ אגף חינוך נוער וספורט

מרוץ העצמאות ה-29 - לזכר נופלי עמק הירדן במערכות ישראל - שבת ה- 3.5. מקום 1- שער הגולן מקום 2 - דגניה ב' מקום 3- אפיקים. בסיום המרוץ התקיים טקס ליד האנדרטה בצמח. בטקס נגנו תלמידי המרכז למוסיקה. השתתפו ראש המועצה - יוסי ורדי, מנהלת אגף חינוך נוער וספורט- עפרה פייקוב, מנהל מח' הספורט - גיורא אסתר ויוזם המרוץ-צלי אלרואי.

"סודות תיאטרון הבובות" - הצגה לילדי הגנים במהלך חודש מאי במסגרת סל תרבות. שיתוף פעולה בין מנהלת המדור לגיל הרך - צביה בהלול ומרכזת סל תרבות - נירה ספיר פינסקי.

קונצרט חגיגי שנתי של תזמורת "מוסיקל" - בניצוחו של מוריס בבני ב- 8.5 בבית גבריאל.

להקת "גלים במחול" מופיעה בטקס ההתייחדות השנתי, לזכרם של בני ובנות התנועה הקיבוצית, ב"אנדרטת הקיבוצים" ב- 14.5. הפקה - דורית פורת.

"בוקר מוסיקלי" לכיתות גי - ב- 15.5 חשיפת המרכז למוסיקה, היכרות עם כלי הנגינה וחוויה מוסיקלית לתלמידי כיתות ג. משתתפים - תלמידי המרכז למוסיקה וצוות המורים. הפקה-נירה ספיר פינסקי.

קונצרט חגיגי שנתי של שתי מקהלות פעמון (הצעירה והבוגרת) - ניצוח - אירה קלכמן ליווי-מרינה סנדרוביץ. ב- 31.5 במוזיאון "בית אורי ורמי" באשדות יעקב מאוחד. הפקה- נירה ספיר פינסקי.

מופע של להקת "גלים במחול" באפיקים- שבת- 31.5. הפקה - דורית פורת.

עידן הלמן – דוברת המועצה

השעה טובה

נכנסו לביתם החדש בהרחבה

כרחוב אולן

כוכבה ויוסי לוי

וילדיהם - ניתאי, אורי וניר

קליטה נעימה!

מי ומה באשדות

בחלקת התמרים ע"ש קנטרוביץ וניגש לדובי שושני לברר את פישרו. דובי שלא זכר את שם הצמח ערך מספר ברורים עד שהגיע למשתלת יגור שם אמרו לו שמדובר בצמח נדיר שלא גדל בארץ, למעט גנים בוטניים וכדומה. מאחר והצמח לא נפוץ כל המידע עליו הוא בשפה האנגלית. הצמח המכונה 'צמח הפרפרים' משמש מקור מזון לזחלים של פרפרי Danaus, והוא פופולרי ברפואה מסורתית כדי לרפא מחלות שונות. הצמח (ראה תמונה) הינו רעיל (יש בו מוהל חלבי) וניתן להשתמש בחלב שלו להסרת יבלות עור.

משטרה עם תמורה - לפני כמה שבועות בעוד אני עושה דרכי לחוות דושן, הבחנתי סמוך לקיבוץ גשר באדם צועד לאורך הכביש באופן מעט מוזר. בנוסעי חזרה הבחנתי בו שנית כאשר הוא שעון על גדר הבטיחות ונע בקושי. הפעם החלטתי לעשות מעשה וצלצלתי 100. לא המתנתי יותר משניה ונעניתי: 'משטרה שלום'. לשוטר מעברו השני של הקו סיפרתי את אשר ראו עיניי והמשכתי בדרכי מבלי להתעכב. לא עברו אלא עשר דקות וצילצל שוטר לומר לי שהנושא בטיפול וכי ניידת מתחנת בית שאן יצאה למקום. כעבור עשרים וחמש דקות קיבלתי טלפון נוסף, גם הוא ממשטרת בית שאן, הפעם בישרו לי אנשי התחנה שצוות שלהם היה במקום, איתר את האיש, תיחקר אותו והסיעו כברת

סוף בעמוד הבא

'גאליס' היא סידרה נחשבת ואהודה ביותר, הרצה כבר מספר שנים בערוץ הילדים ובהצלחה מרשימה, ובבתים הכוללים משתרר שקט מוחלט בשעה שהיא משודרת. בימים האחרונים צולם פרק מתוך הסידרה, העוסק ב"קרבות החשמל", באזור 'תעלת האפסי' בואך 'אי נהריים' הסגור לתנועה. שני לילות התארח צוות גאליס ב'נהרא', על ארבעת 'האסיס' שלו, ומה שאמור היה להיות סוד כמוס דלף חיש מהר, ועשרות ילדים, מלווים בהוריהם, הגיעו למתחם חדרי הארוח כדי להצטלם עם אליליהם ולזכות בחתימתם. צוות ההפקה לא אהב, בלשון המעטה, את התכונה המוגזמת, ואיים לעבור למקום אחר, ואז הובא צוות מאבטחים בראשות צ.ג. שהשליט סדר במקום ושלח את הילדים המאוכזבים לביתם. הפרק החדש בסדרה שצולם בימים אלה, ייצא אל האקרנים באוגוסט הקרוב.

יום העצמאות המשותף לשני האשדות לא היה שונה השנה במהותו מרוב קודמיו. אישית לא נכחתי בו, אבל ממה ששמעתי מאחרים, ניתן היה להבין שהמתכונת הנוכחית, שרצה כבר כמה שנים, כנראה מיצתה את עצמה וצריך להתחיל לחשוב על מציאת תכנים חדשים. אישית, אהבתי את העובדה שהשנה נשארו הדגלים על תרניהם גם לאחר החג, למרות ששמעתי אחרים שהביעו דעה הפוכה לחלוטין. בהקשר זה ראויים לציון, כמו בכל שנה, הטקסים בחדר האוכל, ולמחרת בבית הקברות, ששומרים על ממלכתיות ונעשים בטוב טעם והמון רגישות. אהבתי לראות את בנות המחזור המשרת היום בצה"ל כאשר חמש או שש מהן עוטות מדים. זה נותן תחושה חזקה של יחד ופירגון. על ארועי הילדים אין לי מה להוסיף, אך גם כאן, יש אולי מקום לחשוב על תכנים נוספים.

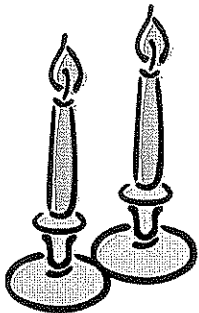
השמעתם על צמח העונה לשם הלטיני physocarpa Asclepias. סביר להניח שלא משום שצמח כזה לא אמור לגדול בארץ ואכן סוד כוחו בנדירותו. השבוע איתר כותב שורות אלה מופע יחידני צמח לא מוכר לו

מי ומה - סוף

שחור בפניסה לדואר - ערנות הציבור נבחנת בדרכים שונות ובהן התייחסותו ליריעת הפלסטיק השקופה למחצה, המונעת מחתולים גישה לתאי הדואר. לאור תלונות חוזרות ונישנות על מצבה העגום (בעיקר ליכלוך) של היריעה, החליט מ"ע קהילה להחליפה באחרת וזה יקרה בקרוב.

הפסולת תקינה - בעלון שעבר הקדשתי כמאתיים מילה למצבו של אתר האשפה המקומי שהפך מפניה של 'גזם בלבד' לעולם ומלואו של משטחים ושאר ירקות. פניתי למנהל הקהילה לקבל את תגובתו לתיאור הלא ממש מחמיא, והנה זה בא: "האמת, כותב לי שאול אלטר, "שקראתי בעיון את מה שנכתב ולמרות שניסיתי, לא הצלחתי להבין מה הבעיה. האתר מיועד לגזם (פסולת גינון שנחשבת לפסולת מתכלה). שיטת העבודה- כאשר המשטח מתמלא אנחנו דוחפים אותו לואדי עד כמה שניתן עם מחפרון או שופל - האתר לא נעול מאחר ולא מצאנו שמשמשים בו אנשים לא מורשים ובגדול, חוץ מפסולת גינון שלנו אף אחד לא משתמש - אינני רואה בעיה באתר זה ולא צופה שינויים באחזקתו". חזרתי אל שאול כדי ליידעו שבמו עיני ראיתי טנדר לא מוכר, פורק במקום משטחים שבורים ופסולת נוספת. שאול אומר שמשטחים אפשר לזרוק באתר. ומה לגבי סגירת האתר אחרי שעות הפעילות, הקשיתי ושאלתי. התשובה שקיבלתי לא היתה חד-משמעית והאתר נותר פתוח לרווחה בכל שעות היממה.

עבר עזים!

עלון 1443

עריכה ומי ומה - אבנר רון
שער ואיור - אירית גל
צילום עלון - אתי רון

דרך קדימה. 'אני מודה לך על הדיווח', הוסיף הדובר. לאור המקרה, אני מאמץ בחום את קביעתו הנחרצת של המפכ"ל דנינו שמשטרת ישראל הוא הגוף השני מבין הגופים הציבוריים בישראל (אחרי צה"ל) שנהנה מאמון הציבור.

המושג 'גשם טרופי' מוכר לנו בעיקר מביקורים במדינות אקזוטיות בדרום אמריקה או דרום מזרח אסיה. בשמיני לחודש מאי, שעה שכולנו סברו שהחורף חלף הלך לו, הופיע מעטה עננים סמיך והמטיר אלינו 45 מ"מ של גשם טרופי נדיר אך יפה למראה מלווה סופות רעמים ומשבי רוח. הכמות שירדה בתוך פחות מיממה מהווה חמישית מכמות הגשם שירדה השנה ומצמצמת במידה מה את הפער העצום מהממוצע הרב שנתי. מי שחגג בגדול הן השלוליות המפורסמות שלפתע ניעורו לחיים חדשים והביאו אליהם את הסיקסקים והטווסים. גם החקלאים נהנו מברכת הגשם, ובעיקר הגד"שניקים שזה מקרוב סיימו את זריעת הסורגים והתירס (שינוי של הרגע האחרון בתוכנית המזרע שנבעה מעליית מחירים של תחמיצי הקיץ) וקיבלו הנבטה בחינם.

רן אמיתי הוא מומחה לכל דבר במה שקשור לתת היבשת ההודית ועוד תחומים שהוא מרבה לחקור. לאחרונה התקבל לעבוד בספריית הטכניון ומשתלב חזק בעניינים. השבוע התארח רן במועדון "פעמיים כי טוב" וסיפר בעזרת מצגת מרשימה על יהדות הודו וגילגוליה לאורך ההיסטוריה. החברים, הדי מעטים לצערנו, שנכחו בהרצאה, יצאו נשכרים.

'בית התינוקות מחפש מטפלת', זו היתה הכותרת לדף שנתלה במקומות שונים בקיבוץ ובו תנאי הקבלה ודרישות התפקיד. בין תנאי הקבלה נרשמו הדגשים הבאים: **אהבה אמיתית לתינוקות, יכולת הכלה ומסוגלות לתת מענה לצרכים השונים בגיל הינקות.** אתה הבנת את זה, מר ברוך?